

Ef 2,1-10: Žijeme z Boží milosti

Osobní víra v živého Boha je obrovským darem. Umožňuje nám vidět svět novým pohledem a pomáhá vidět hodnoty, které jsme bez víry neviděli. Víra v Boha to je také základní, klíčový a nejdůležitější vztah. Má takovou sílu a význam, že ovlivňuje všechny ostatní životní oblasti. Víra v Boha nám pomáhá nacházet v životě rovnováhu, správný směr a uspořádat si žebříček hodnot. Na druhou stranu je třeba poctivě přiznat, že cesta k takové víře, k osobní víře v Ježíše Krista není vždy jednoduchá. Ne každý je ochoten přijmout Boží pohled na sebe a uznat, že je hříšník. Ne každý má odvahu otevřít se pro Boží působení a dovolit, aby Bůh začal měnit jeho život. Většinou v tom brání lidem pýcha, jindy strach, pohodlnost nebo neupřímnost, aby souhlasili s Bohem a vydali se jeho cestou.

1. Člověk bez Boha

Je to pokaždé velký div, když někdo, kdo neznal živého Boha a neslyšel o Kristu a Jeho kříži, uvěří a stane se křesťanem. Proto se apoštol Pavel raduje z toho, že se radostná zpráva o záchraně v Kristu dostala také do Efezu a že tam někteří lidé evangelium přijali.

A proč je to takový zázrak? Protože situace člověka a lidstva bez Boha je tristní. Když chce apoštol Pavel tento stav pojmenovat, mluví o tom, že člověk bez Boha je duchovně mrtvý, že je otrokem zlého a že je odsouzencem na smrt. Sám si z tohoto stavu nepomůže. Při pohledu na člověka se Pavla zmocňuje hluboký pesimismus. Mluví o tom, že všichni lidé jsou na tom stejně. Tak to platí o všech lidech: nejdříve „i vy“ (1), pak hned „i my“ (3) a na konci „jako ostatní“. Také křesťané v Efezu na tom nebyli o nic lépe a žili „v přestoupeních a hříších“.

Vím, že s touto definicí mají lidé problém a máme problém někdy i my. Vždyť lidé nejsou všichni stejní! Je tolik slušných, poctivých a hodných lidí! Přece je nemůžeme házet do jednoho pytle se zloději, vrahy, podvodníky a lumpy!? Apoštol určitě nechce nikomu křivdit ani nikoho urážet, ale trvá na svém. - Ty „přestupky a hříchy“ vidíme v tom, kde lidé překračují určité hranice, vědomě odcházejí ze správné cesty a nedaří se jim najít naplnění života. Zlo, které lidé konají, spočívá jednak v konání zlých věcí, ale také v zanedbávání dobrých skutků. Před Bohem jsme jako *rebelové*, kteří si chtějí jít svou cestou a žít bez Boha, ale také jako *ztroskotanci*, kteří sice žijí podle svého, ale nakonec v životě selhávají. Kolem sebe vidíme nejrůznější podoby zla, krize, bídy. Nedaří se zvládat ekonomické problémy, přibývá společenských konfliktů, jsme svědky mravního úpadku. Vše nasvědčuje tomu, že člověk není schopen zvládat život a moudře si uspořádat vlastní záležitosti. Lidstvo nedokáže vybudovat spravedlivou, svobodnou společnost. Člověk je zkažený a pokřivený hříchem.

2. Ale Bůh...

Ovšem kazatel Pavel nevidí jen lidskou bídu, ale také Boží moc, dobrotu a záchranu. Při pohledu na živého Boha a Jeho dílo je Pavel naplněn naopak obrovskou radostí a nadějí. Tak vypadá biblický realizmus: vidí obojí – lidskou bídu i Boží slávu. Do situace plné bídy, zlého a trápení (způsobené lidským hříchem) vstoupil Bůh a svým jednáním situaci radikálně proměnil! Byli jsme *mrtví*, ale Bůh nás probudil spolu s Kristem k novému životu. Byli jsme *otroky* zlého, ale Bůh z nás udělal své děti. Apoštol Pavel jde dokonce tak daleko, že píše o křesťanech, že je Bůh spolu s Kristem uvedl na nebeský trůn! To je něco úžasného a neslýchaného! Pán Bůh křesťany nejen „oživil“ a „spolu s Kristem vzkřísil“, ale také „posadil

na nebeský trůn“. Když patříme Ježíši Kristu, pak jsme s Ním spojeni a On se s námi dělí o nebeskou slávu...

Pokud chceme aspoň trochu porozumět Božímu jednání a aspoň trochu si přiblížit motivy a pohnutky, které vedly Boha k naší záchraně, pak musíme pozorně číst. Najdeme tam 4 výrazy, kterými apoštol popisuje Boží jednání. Mluví o *milosrdenství, lásce, milosti a dobrotě*. Boží srdce bylo plné lásky a slitování a díky tomu lidé v různých dobách a situacích mohli a dones mohou přijímat Boží velké a vzácné dary, *dar spása a věčného života*.

3. Život z milosti

Dnešní neděli *Cantate* si spolu se sestrou Petrou připomínáme vlastní cesty k víře a osobní zápasy. Je to zdravé, potřebné a osvobodivé, když nezapomínáme na to, kde jsme byli bez Krista. Zrovna tak je důležité, abychom viděli Boží slavné skutky a situaci, ve které jsme jako věřící dnes. Tak snadno můžeme sklouznout do duchovní pýchy a pomalu si začít myslet, že to, že nás Bůh v Kristu zachránil, je vlastně kvůli tomu, že jsme lepší než ostatní.

Před tímto nebezpečím nás chce chránit evangelium opakovaným důrazem na Boží MILOST. Všechno je milost! *Milostí jste spaseni. Milostí jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar. Není z vašich skutků, aby se někdo nechlubil...* Apoštol ukazuje na to, jak rychle/snadno jsme schopni si spasení připsat jako zásluhu. Nic takového! Ani dobrý původ, ani postavení, ani slušný, spořádaný život, ani nic jiného....není důvodem naší spásy. Jen a jen MILOST! Je to pro nás velmi těžké to tak přijmout. Obvykle uvažujeme jinak; jsme přesvědčeni, že správné je, když je „něco za něco“. Za výkon je odměna, za práci mzda, za zločin trest a za dobrý skutek pochvala. Ale že by něco hodnotného a vzácného mohlo být úplně zdarma, bez zásluh, to se nám nějak přičí, tak uvažovat neumíme.

Náš biblický text končí podobně, jak začal: mluví o „chození“. Je to hebraismus, který označuje životní styl, způsob života. Měli jsme dnes před očima dvojí „chození“. Člověk bez Krista přejímá celý systém hodnot sekulárního světa, který je Bohu cizí. Žije pod diktátem pýchy a sobectví. Je otrokem svých vášní a sobeckých zájmů. S Kristem je tomu jinak! Jako Kristoví lidé žijeme nový život: přijímáme za své myšlení a postoje svého Pána a učíme se podle toho jednat. Podle Pavla Pán Bůh pro nás připravil dobré skutky. Je to něco úžasného, jak se Pán Bůh v Ježíši Kristu postaral: připravil nám záchranu a dává nový život. Mezi životem bez Krista a životem s vírou v Ježíše je obrovský kontrast! Odpovězme na Boží milost, kterou jsme přijali, která nás nese a ze které žijeme nový život novou vděčností a oslavujme Pána Krista. Oddejme se cele Jemu, protože k tomu nás Bůh stvořil a k tomu také povolal. Na této cestě najdeme plnost života, život věčný.

Bronislav Kaleta